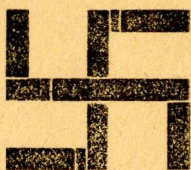

684024
Lu 10

România a Românilor cinstiți!

PROECT DE PROGRAM

pentru

Unirea asociațiilor naționaliste

(„Liga apărării naționale creștine“, „Acțiunea românească“ și „Fascia națională română“.)

întocmit de

IOAN ISTRATE

*MOTTO: „Uomini siate, e non pe-
core matte, si che'l giudeo tra voi di
voi non rida.*

*Oameni să-fiți, și nu vite'ncâlțate.
Astfel ca jidanul, între voi, să nu-și
râdă de voi.“*

DANTE (Par. c. V. v. 80, 81.)

În „Cuvântul de introducere“ se reproduc între alte docu-
mente: mărturisirile lui N Leven, fost președinte al Alianței Israe-
lite Universale despre acțiunea nefastă a jidanilor la Congresul de
pace din 1879 dela Berlin, scrisoarea trimisă de primul ministru Bră-
țianu la Conferința păcii din 1919, președintelui Wilson, din care
reese, că jignirile aduse atunci României se datoresc uneltirilor
oculte jidovești, circulara ministerului de interne, care permite
rămânerea în țară a jidanilor tolerați numai să treacă, etc., etc.

Prețul 7 lei.

13.440.

Cuvânt de introducere.

În mai multe părți ale țării au luat ființă asociații cari își bazează existența pe aceiaș temelie solidă: *naționalismul integral*.

E un semn bun acesta. Înseamnă că opinia publică din întreg cuprinsul țării e stăpânită de aceiaș curată dorință de mai bine, de aceiaș cinstită îngrijorare pentru viitorul acestei țări și acestui neam.

După un război victorios, care ne-a adus desrobirea românilor de pretutindeni, o robie mai grea și fără sfârșit se pregătește neamului românesc atât de încercat. *E robia lui Israel*.

De cincizeci de ani încoace, jidanii din toate țările se organizează și cu obrăznicie, acolo unde au fost opoșiți cu bunăvoință, sugrumă gazda miloasă și încearcă să se lăfăească singuri stăpânitori.

Nu este o părere vană pericolul jidovesc. Îl simte fiecare, înțelegerea acestui pericol plutește în aer, reiese cu evidentă din cele mai mărunte fapte de toate zilele. Grozăvia acestui pericol apare deabia atunci când știm că toate aceste fapte, mai mari, sau mai mărunte, fac parte dintr'un vast program ocult, pus la cale de jidovimea din toate țările, pentru întronarea regatului universal al lui Israel.

Există dovada materială a acestui program, făurit la sfârșitul veacului trecut și publicat în 1905 de profesorul rus Sergiu Nilus sub titlul „Protocoalele Înțelepților Sionului“.

Nu se poate închipui ceva mai diabolic conceput, decât acest plan de cucerire a lumii creștine. Descoperirea lui a provocat o adevărată panică; dar organizația jidovească a căutat, după ce calomnia și mistificarea dăduseră greș, să arunce asupra lui vâlul uitării prin conspirația tăcerii presei, care în toate țările e jidovească sau jidovită.

După război, popoarele au rămas buimăcite în fața rezultatelor, cari confirmau rând cu rând, cuprinsul celor 24 protocoale.

S'au tradus în toate limbile, s'au răspândit în sute de mii de exemplare.

Profesori, savanți, oameni de stat, le-au studiat cu multă atenție și au ajuns la concluzia că lumea creștină se află în fața unui mare complot judaic.

Marele industriaș Henry Ford demonstrează într-o lucrare apărută în 2 volume, (H. Ford. Jidanul Internațional) că ceea ce se petrece în Statele Unite, e în totul conform „Protocoalelor“.

O mare și serioasă revistă italiană, „La Vita Italiana“ care apare la Roma, are următoarea inscripție pe coperta numărului 137 din 15 Mai 1924:

*Questo fascicolo e dedicato
agli italiani
e contiene la traduzione dei
Protocolli dei „Savi Anziani“ di Sion.*

Din apelul adresat „Agli Italiani“ (către Italieni!) să reținem câteva pasagii:

„Dedicăm tuturor Italienilor traducerea acestui teribil document apărut sub numele de „Protocoalele Înțelepților Sionului“.

Nimeni nu neagă, că acest program, dat publicității în 1905 își are astăzi o realizare deplină, stupefiantă și înspăimântătoare.“

...„Când în 1905 profesorul Sergiu Nilus a relevat, cu publicarea Protocoalelor, planul de cucerire politică al Sionismului rebel și oprimat, era prea mult să crezi că — cincisprezece ani mai târziu — publicarea lor va apărea ca vocea profetică, căreia, lumea se căiește, a nu-i fi dat la timp ascultare.

Astăzi o parte din teribilul plan e atinsă. (Vezi Rusia).

Acest plan gigantic are la spatele său o singură forță motrică: „aurul“; cea mai mare putere modernă deținută de jidani, cari „în 48 ore pot să scoată din tezaurul lor oricâtă cantitate“ (Protocolul 22-lea).

...„Italieni! Poate avem încă timp. Amintiți-vă chemarea marelui Dante:

*Uomini siate, e non pecore matte,
Si che'l giudeo tra voi di voi non rida.“*

DANTE (Par c. V. v. 80, 81)

* * *

La 1860 a luat naștere „Alianța israelită universală“ fondată în urma unui apel lansat de Crémieux și Montefiore din care reținem: „Naționalitatea noastră este religia părinților noștri și nu recunoaștem alta. Trăim în țări străine și nu ne putem îngriji de

interesele vremelnice ale acestor țări, întrucât interesele noastre morale și materiale sunt în primejdie. Religia jidovească trebuie să cuprindă într'o zi tot pământul. Creștinismul, dușmanul nostru de veacuri, zdrobit în luptă, este aproape să inghenunche. Pe zi ce trece rețeaua, pe care Evreii o aruncă asupra pământului, se va întinde și mărețele profeții ale cărților noastre sfinte se vor îndeplini. Nu este departe timpul, când toate bogățiile pământului vor fi ale Evreilor. O nouă împărăție mesianică, un nou Ierusalim trebuie să se ridice în locul celor trei cetăți: a Impăraților, a Papilor și a Patriarhilor.“

În două tomuri groase de peste 500 pagini fiecare, apărute, primul în 1919, al doilea în 1920, unul din fondatorii „Al. isr. univ.“, N. Leven, sub titlul „Cincizeci de ani de istorie“ (1860—1910) face o enarație comemorativă asupra acestei puternice organizații. Mica Românie ocupă mai bine de o treime din numărul total al paginilor. Pas cu pas, țara noastră a fost urmărită de puteri oculte, împiedecată în dezvoltarea sa, forțată cu silnicie să facă pe placul dușmanilor. La congresul dela Berlin din 1879 jidanii reprezentați prin Waddington (delegatul Franței), Beaconsfield (delegatul Angliei) și cei trei samsari ai „Alianței“, Netter, Kann și Veneziani, ne fac să pierdem Basarabia, în schimbul acordării drepturilor jidanilor din România.

Faptul este confirmat și de contele Montesquiou în Notes sur la Roumanie, (Paris, 1914 pag. 56), unde arată că la 1879 Waddington n'a cerut în numele Franței, decât drepturi pentru jidanii din România.

Din expunerea lui Leven avem însă satisfacția să admirăm acea perioadă strălucită de rezistență națională dintre 1860—1878, perioada lui Brătianu și Kogălniceanu, când Românul, cu riscuri cât de mari știa să-și apere cinstea obrazului și demnitatea țării.

* * *

Dar influența și mașinațiile oculte ale Jidanilor ating culmea cu prilejul conferinței de pace din 1919, făcând pe oamenii de stat din Apus să-i dea numele de „pax judaica“, — iar citadelei jidovești numită Liga Națiunilor, numele plin de înțeles „republica lui Israel“.

Deajuns să citim această scrisoare, trimisă de dl I. I. C. Brătianu, președintelui Wilson, ca să vedem influența nefastă a

Jidanilor, atunci când se pune la cale viitorul țării românești și jignirile nemeritate ce-am avut de îndurat de pe urma ascunselor lovituri.

Paris 6 Iunie 1919

Domnule Președinte,

Impresia pe care am avut-o la Conferința, la care mi-ați făcut onoare să mă convocați și unde am văzut cu câtă atenție ați luat în seamă argumentele arătate de noi, mă hotărăște să vă adresez aceste rânduri.

Menținerea stipulațiilor privitoare la minorități, în tratatul cu Austria aduce pentru România cele mai grave urmări.

După cât am înțeles, — și aluziile dlui Clemenceau mi-au confirmat acest lucru, — cauza hotărâtoare a acestor stipulațiuni stă în chestiunea evreiască.

Cu toate acestea, cele două anexe aci alăturate, dacă veți lua osteneala să le citiți, vă vor dovedi că această chestiune nu mai există în România. Ea este de mult înmormântată. A o desgroapa sub orice formă, n'ar fi spre folosul nimănui și ar otrăvi atmosfera țării spre paguba tuturor.

Sper, că într'un scop de definitivă și reală pacificare, veți binevoi să întrebuițați înalta Dvoastră autoritate și să cruțați României situația așa de gravă în care s'ar găsi, ca o urmare a stipulațiilor actuale ale tratatului

(ss) **I. I. C. Brătianu**

(Urmează cele 2 anexe: un memoriu asupra situației evreilor în România și decretul lege din Mai 1919 relativ la încetățenirea în massă a jidanilor din România.)

În ziua de 10 Iunie dl Brătianu a primit următorul răspuns, în acelaș timp singurul și după care a urmat o serie de noi vexațiuni.

Comisiunea de pace americană

Paris 10 Iunie 1919

Scumpul meu domn,

Am onoare a vă face cunoscut că scrisoarea Dv. din 6 Iunie a fost primită și că am adus-o primul la cunoștința președintelui, care a examinat-o cu îngrijire.

Al d-voastră

(ss) **Grebel Close**

Secretar confidențial al Președintelui.

* * *

Di Brătianu a fost desigur prea optimist și astăzi nu se poate să nu regrete compromisul de conștiință ce-a făcut în 1919.

Dsa cerea indulgență prezidentului Wilson, despre care scriitorul Roger Lambelin spune: „Simpatiile și relațiile evreești ale președintelui Wilson datează din timpuri foarte depărtate“. S'a înconjurat și-a avut ca prieteni intimi și inspiratori: pe marele bancher și miliardar Iacov Schiff, evreu născut în Franckfurt, pe evreul Henry Morgentau fost ambasador american la Constantinopol, pe Judecătorul Brandeis, sionist înfocat, pe Baruch directorul furniturilor de război, pe rabinul Stephen Wise, căruia într'o scrisoare deschisă îi promite *apărarea jidanilor din „Orient“*.

Cerea indulgență acestui prieten devotat al jidanilor, care împreună cu George Clemenceau prietenul lui Teodor Herzl și cu Lloyd George supusul servitor al Rothschildilor, care a numit pe Sir Isaac Rufus vice rege al Indiei, secretar de Stat pe Montagu, ministru de lucrări publice pe Alfred Mond și guvernor al Queenslandului pe Mathew Nathan, au dictat acea pace jidovească despre care vorbeam mai sus.

Departate „de a nu mai exista o chestiune jidovească“ în România, aceasta deabia după război se deschide în toată splendoarea ei.

Ca lăcustele au năvălit de pretutindeni fiii din neamul ales al lui Israel în pământul făgăduinții, în Chanaanul românesc.

Goniți din toate părțile, flămânzi, săraci și murdari au pătruns, cu sutele de mii, mai cu voce, mai cu corupere în biata noastră țară, hotărâți să stoarcă până la ultima picătură. Din partea autorităților au știut întotdeauna câștiga bunăvoință și acoperire.

Au fost mulți pe cari i-am primit numai în trecere, de milă, pe scurt timp, fiind alungați cu ștreangul de gât, de coreligionarii înstăpâniți la conducerea Rusiei ortodoxe.

Jidanul știe să nu plece de-acolo de unde se simte bine. Citiți această circulară trimisă de ministerul de interne tuturor prefecturilor de poliție și județ:

„*Avem onoare a vă ruga să binevoiți a lua cuvenitele măsuri ca până la noul ordine, evreii ucrainieni, cari trebuiau să părăsească țara până la 31 Decembrie 1923, să fie tolerați a rămâne încă în țară, întrucât Ministerul de Interne a prelungit termenul înă-*

untru l căruia trebuiau să fie evacuați de către „Uniunea Evreilor Români“ (?), până la o dată ce vi se va comunica ulterior“.

Subsecretar de stat
(ss) **Franasovici**

O! Fiți liniștiți! Această dată nu se va mai comunica nici când. Ne-o spune „Csernovitzer Morgenblatt“ din 12 Iunie 1924, într'o notiță intitulată:

Lucian Wolf în România

„Cunoscutul conducător evreu Lucian Wolf, care se găsește în prezent ca împuternicit al Ligii Națiunilor în România, a reglementat împreună cu ministrul externelor Duca și subsecretarul de Stat Franasovici situația „refugiaților ucrainieni“. Lucian Wolf a fost primit în audiență de ministrul președinte I. Brătianu și ministrul finanțelor V. Brătianu.“

Vine mereu această „lepră“ cum i-a spus Costache Negri în 1869.

„Jidovimea, a șaptea parte din populația noastră totală, este cea mai tristă lepră, cu care ne-a osândit slăbiciunea, neprevăderea și venalitatea noastră“ — spunea Costache Negri și e citat de N. Iorga în „Istoria Evreilor în Țerile noastre“, 1913, pag. 39.

Din 1918 până'n prima jumătate a anului 1923 au intrat în țară 2.045.330 străini! Să zicem că n'au rămas toți în țară. Dar adăugați pe cei intrați în mod fraudulos, puneți încă și milionul care se găsea dinainte de război și vedeți la ce număr enorm ajungem. Franța, Franța civilizată se plânge că are 1 jidan la 400 francezi! Ce ză zică România celor 70% de analfabeți când are 1 jidan la 7 locuitori? Nu poate să zică nimica, pentru că a ajuns astăzi o crimă să fii bun român. Să nădăjduim însă că va sosi și ceasul acela, în care românul își va ocupa locul ce i se cuvine în această țară!

Punctele I—III și VII din proiectul de program se ocupă cu problema jidovească fixând situația acestora în cadrele Statului român întregit, făcând în același timp cuvenita distincție între „minoritatea jidovească“ și „celelalte minorități“ cari sunt mai puțin numeroase și au un trecut de veacuri în mijlocul poporului românesc.

* * *

Deși problema jidovească este atât de mare, și de-o impor-

tanță capitală pentru însăși existența neamului nostru, nu este singura care așteaptă o imediată rezolvare. Rezolvarea acestei probleme și a celorlalte, a căror expunere urmează, se leagă strâns de existența unui corp parlamentar care să dea seria de măsuri legislative necesare, a unui corp legiferator de elită, demn și conștient de misiunea sa și care să reprezinte deopotrivă, atât voința curată a țării, cât și forța intelectuală a celor mai de seamă cetățeni.

Paralel cu activitatea acestui Parlament, merit să dea o reformă de legi, cari să poarte viu imprimat pecetea latinității noastre și naționalismului integral, Statul trebuie să fie obligat să vegheze asupra mijloacelor de trai și de câștig a locuitorilor săi, ca să nu mai avem tristul spectacol de astăzi al câștigurilor ușoare, ce batjocoresc bunul simț și legile cele mai elementare ale moralei și cari prilejuiesc luxul, desfrăul, alcoolismul și imoralitatea. Atunci pe cale socială se va putea porni o sinceră acțiune de secundare.

Punctele IV—VI din proiectul de program fixează aceste principii.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

* * *

E o nedreptate strigătoare la cer, situația de inferioritate în care se găsește astăzi elementul etnic românesc, în cadrele Statului român întregit prin jertfe și suferințe de veacuri. Și e cu atât mai mare nedreptatea, cu cât toate avantajii ce le oferă generos teritoriul binecuvântat al României Mari, folosesc tocmai aceluia cari au contribuit mai puțin la bunăstarea și propășirea acestui Stat; anume *jidaniilor*.

„Cine urmărește ascensiunea puterii jidovești în diferitele țări ale Europei, constată, că jidanul la început trece din cauza mizeriei momentului prin situațiuni economice dominante, pentru ca deacolo, având puterea banului, să devină prețios intolerant și să ia pe ascuns frânele conducerii politice.“

(I. C. Cătuneanu, prefața la „Dreptul rasei superioare“ de Isaac Blumchen, p. 8.)

„Jidanii vor fi profesorii de mâine, judecătorii de mâine, administratorii publici de mâine, generalii de mâine, deputații, senatorii, miniștrii de mâine. Iar noi românii sărăciți, vom fi cărmuiți de jidani și slugile lor. Acesta este rezultatul de neînălțurat — dacă nu luăm măsuri — a situației create elementului românesc băștinaș în propria lui țară, prin Constituția dela 28 Martie 1923.“

(A. C. Cuza. — Numerus Clausus — București, 1924, pag 4.

Din statisticile oficiale luăm confirmarea celor arătate mai sus.

„Așa în anul 1912, când situația era mult mai favorabilă elementului românesc, din 100 români au fost 75,7 la muncile agricole, pe când din 100 evrei numai 2,1 și aceia ca proprietari sau arendași. Din 100 români 5,9 în industrie și 1,6 în comerț, pe când din 100 evrei 38 în industrie și 34 în comerț. Din 38 evrei întrebuințați în industrie au fost numai 27% lucrători, pe când restul de 73%, patroni, directori, personal tehnic, etc. Din cei 5,9 români au fost peste 81% lucrători întrebuințați la munci brute.

În profesiunile libere și pe terenurile de activitate intelectuală *independentă* distanța proporțională între români și evrei crește enorm.“

(I. Istrate — O nouă credință: Conservarea națională — Cluj, 1923, p. 35.)

Iată deci punctul VIII din proiectul de program proclamă necesitatea legiferării proporționalității!

* * *

Să avem curajul să privim lucrurile în față până la sfârșit și să ne punem întrebarea: *oare noi nu suntem cu nimic vinovați că am ajuns în această situație îngrijorătoare?*

„...Trebue să recunoaștem că viața publică în opera ei constructivă nu are nici tăria, nici inițiativa pe care le cere noua alcătuire de stat, că fenomene de desagregare se ivesc în aparatul nostru de putere și că mai ales *resorturile morale* ale societății au pierdut din vigoarea lor. Sunt atâtea și atâtea semne care legitimează cele mai serioase îngrijorări.“...

„...Pătura conducătoare, ce-ar trebui, acum când se face țara sub ochii noștri să-și dea toată măsura ei, e năvălită de un positivism cras, care-i neutralizează pornirile colective.“...

„Din toate părțile granițele ne sunt invadate de musafiri cu privirea scrutătoare, semănători de corupție și blesteme, făcând să crească spuma incertă a orașelor și trezind o dâră de penibilă descurajare în sufletul neprihănit al țăranilor noștri.“

(Oct. Goga. — Ideia Națională — Conf. ținută în 9 Dec. 1923 la Cluj.

Nu am opus întreaga curățenie morală, corupției adusă din belșug de oaspeții nedorțiți.

Munca cinstită a fost pusă mereu în umbră de câștigul venit pe căi lăturalnice.

S'au găsit și români ispitiți de exemplul murdar și s'au dat faptelor nepermise de dragul îmbogățirii ușoare.

Au rămas multe pete negre dinainte și din timpul războiului necurățite, au rămas multe fapte întunecate, nelămurite, ba mai

mult, s'a aruncat asupra multora vălul de iertare stors cu multă insistență de o anumită presă.

Punctele IX—XII din proiectul de program, înfierează toate aceste fapte urâte și preconizează în acelaș timp singură pedeapsă potrivită: *pedeapsa cu moartea*.

* * *

Naționalismul cuprinde implicit și o sinceră democrație. Am văzut cu prisosință cum o infimă minoritate, ce se crede privilegiată, pune în nedreaptă stare de inferioritate marea mulțime a celorlalți cetățeni. Această stare provoacă în mod inevitabil nemulțumire și ridică problema luptei de clasă, care apoi este speculată tot în favorul minorității privilegiate, de care vorbeam mai sus, și care este *jidantul*.

Ideologia marxistă urmărea distrugerea clasei de mijloc, a micii burghezii. În țara noastră mica burghezie e românească. Când alături de țăranul împroprietărit vom avea o clasă de orașeni înstărită, vom putea spune că viitorul neamului este asigurat. Orașele sunt astăzi jidovite. În afară de orașele Olteniei și lanțul orașelor de munte din Muntenia, restul orașelor au o înfățișare complet străină. Elementul românesc, deabia ajunge să formeze a treia parte din populația orașelor României Mari!

O lege elementară a dreptății istorice spune că nedreptățile trebuesc întotdeauna reparate.

Când enunțăm principiul participării muncii la beneficii, când ne îngrijim de întărirea clasei de mijloc românești, atât de năpăstuită prin camătă și impozite grele, când cerem retragerea pământului dela împroprietăriții jidani, cari, — cum ne-o spun însăși rapoartele oficiale, — nu-l lucrează, ci-l speculează, arândându-l aceluia dela gura căruia l'a luat pe nedrept, țăranului român, desigur contribuim la echilibrarea claselor sociale și la întărirea adevăratei democrații.

În acest înțeles trebuesc luate punctele XIII—XV din proiectul de program.

* * *

Analfabetismul e o boală națională. Nu avem încă o statistică precisă a analfabeților din România Mare. Părerea cunoscătorilor ajunge însă la concluzia, că în țara noastră numărul analfabeților variază dela 60% (Transilvania) până la 70—80% (vechiul regat) și 90% (Basarabia).

Cauzele cari produc această rușinoasă stare de fapt sunt numeroase. Am văzut unele mai sus, când ne-am ocupat cu necesitatea introducerii proporționalității. Lipsa elementelor bine pregătite contribuie la îngreunarea situației.

Până mai e timp trebuiesc făcute eforturi și jertfe eroice pentru învățământ. Când vom avea o populație înstărită și luminată, atunci vom ști să dăm adevărata măsură a românismului.

Voluntariatul cultural se impune pentru fiecare intelectual ca o înaltă datorie patriotică!

Punctele XVI și XVII din proiectul de program cerând aceste jertfe proclamă și un principiu îndrăzneț: „*recunoașterea tinerimei studențești ca un factor cultural de sine stătător, cu drepturi și obligații.*“

* * *

Din toate părțile se ridică glasuri indignate contra consumului enorm de băutură ce se face în țara noastră. Avem de 10 ori mai multe cârciumi decât școli. Sunt sute de sate cari n'au școală și biserică, dar au cel puțin 2—3 cârciumi.

Este o lege care îngreădește numărul cârciumilor. De mult această lege nu se mai respectă. Lăcomia de înavuțire a jidanului plătește cu bani grei dreptul de-a avea pe nedrept o speluncă în care bietul țăran să-și bea odată cu banii munciți din greu sănătatea și avutul familiei.

Alcoolismul nu vine singur. Are bună tovarășie tuberculoza, sifilisul și tot felul de boli rușinoase.

Punctul XVIII din proiectul de program deschide lupta pe acest tărâm spinos al asistenței sociale.

* * *

Brava noastră armată a fost fala țării în toate timpurile. Pentru armată nu vom fi făcut nicicând un prea mare sacrificiu. E o datorie de onoare pentru Statul român să aibă în fruntea preocupărilor sale, bunul mers și prosperarea acelor cari garantează apărarea demnității naționale.

Dar pentruca armata să rămână un ideal în ochii tuturor, punctul XIX din proiectul de program pretinde eliminarea cu desăvârșire a politicei din armată și *excluderea evreilor dela serviciul militar.*

* * *

Presa românească! Nu putem spune „*presa românească*“ ci, cel mult, „*presa scrisă în românește*“.

Nu avem în întreaga țară decât un singur ziar românesc independent (Universul) și câteva ziare de partid (Viitorul, Patria, România, Înfrățirea, Indreptarea) precum și presa săptămânală ce apare cu greutate de neînălțurat, în condiții tehnice foarte reduse și cu un tiraj neînsemnat.

Presa românească e o presă deficitară și are de luptat în afară de greutatea materiale, cu boicotul sistematic organizat al finanței jidovești.

Cealaltă presă, „anumita presă“, presa democrată și independentă care se emoționează și varsă lacrimi pentru Max Goldstein, asasinul ordinar, dar cerea tratamentul excepțional de aspru pentru studenții martiri dela Văcărești, această presă „umanitaristă“ și internațională, această presă de gheșefturi, presa „care e scrisă în românește, dar nu e românească“, face afaceri strălucite și apare în condițiuni excelente.

În 1840 jidanul Moise Montefiore (Blumenberg) spunea la Cracovia: „Atâta timp cât nu vom avea toate ziarele din lume în mâna noastră, pentru a schimba și conduce popoarele, rămâne domnia noastră o dorință nerealizabilă“.

Al XII-lea dintre Protocoalele Înțelepților Sionului se ocupă în întregime cu chestiunea presei. Reținem: „Nici o informație nu va ajunge publicului fără a fi controlată de noi.“

„Toate jurnalele noastre vor susține partide diverse: aristocratic, republican, revoluționar și chiar anarhic. Dar, natural, aceasta va înceta când vom avea interesul. Aceste ziare, ca și zeul indian Vișnu, vor avea o sută de brațe, cu cari vor încerca pulsul opiniei publice“.

Să ne luăm permisiunea și să ridicăm puțin pânza cu nume furate de mulțori din cronicile prăfuite, ce încearcă să acopere duhoarea semită a ziarelor din anumita presă!

Adevărul și Dimineața: Iacob Rosenthal (director), Constantin Graur, câteodată Gr. Damian (C. Brauer) B. Brănișteanu (Braunstein), I. Nedelea (I. Nadler). Vermont (Grünberg), E. Emilian (Emil Feinsilber), A. Nora (Segall), Rintzler, I. Negreanu (Schwartzman) Filip Finkelstein, Friedman, Sanielevici, Barbu Lăzăreanu (Laizar) Dr. I grec (Glücksman), G. Rosin (Rosen).

Lupta: E. Fagure (Emil Honigman), Albert Honigman, Emilian Maximin (Mendel Grünberg) E. S. Cerbu (E. S. Hirsch); E. Margulius.

Aurora : Dr. Ghelerter, S. Albu (Weiss), M. Mircea (Mendel) Munienescu (Marcus), Dragu (Geliebter), Al. Georgescu (Hurtig), V. Rodan (Kronberg), Bunescu (Gutman) H. Gaad (Fischman), N. Davidescu, Râpeanu (Rosenberg), Leonard Paukerow.

Argus : (proprietatea agenției Schulder și Berger) S. Pauker (director) Samuie Grossman, H. F. Valentin, Sanielevici, Focșăneanu, Zimman, Schwartzman, Weisegrün, etc.

L'Independance roumaine : Dr. A. Berkowitz (prim-redactor), N. Melamet.

L'Orient : Iosif Husar (proprietar).

Bukarester Presse : A Berkowitz (director) C. Hift, A. Blum, F. Kapus, Al. Ronetti-Roman.

Lumea Nouă : (socialist) : Dr. Stockman, Simon Bercovici, Albert Abramovici, Ilie Moscovici, I. Herșcovici, Iacob Pistiner.

Socialismul (comunist) : Marcel Pauker, Sternberg, R. Albert, Leonin, G. Cerbu (Hirsch) Al. Dobrogeanu-Gherea (Nuhăm Katz) Pincu Herscovici.

Tineretul Socialist : I. Zahareanu (Zuckerman), Pincu Lazarovici, Sweiger, D. Ruber.

Mișcarea (liberală-iași) : C. Săteanu (Scheinfeld).

Lumea (Iași) : Alfred Heffer.

Opinia (Iași) : Calman Blumenfeld.

Până și la *Universul* (redactor pentru Ardeal) : Nicolae Constantin (Normand Kanner)*).

*) Acrești pravoslavnici slujitori ai condeiului intenționau să dea o splendidă lovitură cu prilejul congresului asociațiilor de presă din România ce urma să aibă loc în 15 Decembrie 1923, cu principal punct în program „Federala presei din România întregită”.

Înțelegeți planul jidovesc! Sub masca unei organizații românești, jidanii „anumitei prese” împreună cu jidanii bătaioși ai presei iridente din provinciile alipite, încercau să-și facă o bună platformă, dela înălțimea căreia să vorbească străinătății în numele opiniei publice și poporului român.

Studentimea română și întreaga opinie publică din Ardeal a știut să pună la locul lor pe acei samsari de conștiințe, cari aleseseră pentru mai multă greutate, cinstea Ardealului, ca paravan al marii lovituri. Zădărnicierea congresului anumitei prese, „din 15 Decembrie 1923 va rămâne o dată luminoasă în istoria re-deșteptării conștiinței naționale.

Alături de această dată și la acelaș loc de frunte trebuie așezată ziua de 20 Ianuarie, când s'a ținut adunarea generală a Sindicatului presei române din Ardeal și Banat, — singura organizație de presă, care n'are în sânul său nici un jidan (singurul care pătrunsese a fost eliminat), — și când trebuia să se discute din nou, chestiunca „federalizării”, la care jidanii nu puteau să renunțe cu nici un pret.

Li s'a dat acest răspuns, care i-a lecut deocamdată :

Despre această presă „Viitorul“ din 28 August 1923 scrie într'un articol de fond:

„Da, suntem antisemiți! Suntem antisemiți fiindcă de ani de zile, azi ca și ieri denunțăm opiniei publice toată ticăloșia anumitei prese, care încearcă să otrăvească viața internă a țării, semănând zilnic anarhia cu nădejdea că va distruge Statul acesta, în care se îngrășe, se îmbogățesc și se răsfată, batjocorindu-l înăuntrul și defăimându-l în afară. Și noi suntem antisemiți fiindcă toată acțiunea aceasta ticăloasă este condusă de evreii cari stăpânesc anumita presă“.

Iar în conferința mai sus amintită, dl Octavian Goga spunea: „După pleiada marilor gazetari, cari prezentau o garanție intelectuală și morală pe seama publicului, negustorii analfabeți au acaparât ziarele și-au preschimbat apostolia în tarabă. Un spirit nou s'a sălășluit deodată cu ei în ziaristica țării. Este mai întâi o absolută atrofiere a sentimentului național. Adevărurile organice ale sufletului românesc pe care noi le-am aruncat de-apururi în cumpăna istoriei, ei nu le pricep și nu le propagă. Este, al doilea, o metodică îndrumare a spiritului public spre o alvie internațională, un cinism necunoscut în analele noastre, o tendință de-a diminua prestigiul credințelor din străbuni, o nesocotire a valorilor dela înălțimea tronului regal până jos. Scrisul lor lasă impresia că suntem o societate pripită, fără rădăcini, oameni ai clipei fără morminte, un fel de târg slobod în care toate sunt de vânzare. Adăugați la acestea nota anti-intelectuală, brutala inconștiență cu care se tratează toate problemele curente“...

Și până aici n'am văzut decât aspectul public al acestei „anumite prese“. Dar când i-am face întreg procesul, dela micile șantajuri și găinării, până la marile lovituri plătite gros de finanța internațională, ar trebui să scrim volume întregi, ca să putem cuprinde toate capetele de acuzare.

Regimul schițat în punctul XX din proiectul de program tinde să pună capăt acestei situații insuportabile și să redea locul ce se cuvine presei cu adevărat românești.

* * *

Adunarea generală a „Sindicatului Presei Române din Ardeal și Banat“, ținută în ziua de 20 Ianuarie 1924, după discuțiunile urmate, primește în principiu ideea unei Federale a presei din România întregită, dar constată, că în situația de astăzi, nu poate să participe la realizarea acestei Federale, fiindcă condițiile propuse de inițiatorii ei, nu oferă garanțiile de apărare a intereselor naționale“.

Ca încheiere, un cuvânt de lămurire. Acest proiect de program a condensat în 20 de puncte întreg materialul doctrinar emis de cele trei asociații naționaliste: „Liga Apărării Naționale creștine“, „Acțiunea Românească“ și „Fascia națională română“. Intre aceste organizații nu există nici o deosebire de principii fundamentale. Tustrele sunt de perfect acord asupra acestor două mari principii:

I) Rezolvirea neîntârziată a chestiunii jidovești, și

II) Asanarea vieții publice interne.

Celelalte sunt chestiuni de amănunt.

Deocamdată aceste asociații lucrează paralel pentru organizarea opiniei publice, care e îndeajuns de pregătită în înțelesul acestor credințe. Mai curând sau mai târziu vor trebui să se întâlnească și să-și dea mâna.

Pentru discuție nu se pune nici o problemă de principii. Discuția se va face numai în jurul acestor chestiuni:

I. Dacă este momentul potrivit pentru unirea asociațiilor naționaliste? și

II. Dacă noua organizație va rămâne în afară de luptele politice sau este necesar să pășească cu curaj și pe acest teren, astăzi atât de mocirlos?

Când se va fi răspuns precis la aceste întrebări unirea asociațiilor naționaliste va fi un fapt împlinit.

Opinia publică și interesele superioare ale țării așteaptă această înțelegere și mai ales așteaptă mult dela această înțelegere.

Totul atârnă numai dela patriotismul bunilor români, cari vor înțelege să pună mai presus de orice, viitorul acestei țări și acestui neam. *Umăr la umăr să luptăm cu toții pentruca România să redevină numai a Românilor și numai a Românilor cinștiți!*

Așa să ne-ajute Dumnezeu!

Cluj, August 1924.

Ioan Istrate

PROECT DE PROGRAM

PENTRU

UNIREA ASOCIAȚIILOR NAȚIONALISTE

I. — Vom lupta pentru reaşezarea elementului etnic românesc în posesia drepturilor sale materiale fireşti şi vom întreţine trează conştiinţa naţională a elementului românesc din afara hotarelor, până când împrejurări favorabile vor aduce unirea integrală a tuturor românilor,

II. — Prin tratatele de pace din 1918 s'a ridicat problema minorităţilor. Vom considera cetăţeni cu drepturi şi datorii egale acele minorităţi, cari au un trecut secular în mijlocul poporului românesc. Cealaltă minoritate — *Jidanii*, cari au pătruns pe furis în număr enorm în anii de după război, contribuind ca element disolvant la agravarea situaţiei, — *nu o putem admite cu aceleaş drepturi.*

În consecinţă, vom lupta contra tuturor influenţelor oculte venite fie din afară, fie dinăuntru, şi vom impune această deosebire.

III. — Vom lupta pentru reintroducerea art. 7 al Constituţiei din 1866. Nici un jidan nu poate fi cetăţean. Cluj

IV. — Vom lupta contra parlamentarismului corupt de azi, bazat numai pe sistemul de reprezentare al partidelor politice, fără respectarea voinţei poporului, fără consultarea specialiştirilor şi cooptarea oamenilor de seamă.

V. — Urmărim impunerea latinităţii noastre în toate ramurile de activitate. În acest înţeles cerem să se creeze un sistem de legiuire românească, care să poarte pecetea apărării intereselor integrale naţionale.

VI. — Statul e dator să echilibreze mijloacele de câştig şi existenţă ale locuitorilor. Vom lupta pentru combaterea luxului, risipei, desfrâului şi alcoolismului, urmărind închiderea pe cale legislativă şi socială a tuturor localurilor de petrecere şi desfrâu, până la însănătoşarea economică, culturală şi morală a ţării.

VII. — Vom lupta pentru împiedicarea stabilirei neromânilor în ţară şi vom pretinde expulzarea integrală a jidanilor. În orice caz a celor veniţi după 1914 în teritoriul României.

VIII. — Proclamăm necesitatea legiferării *proporţionalităţii* în învăţământ şi în viaţa financiară, comercială şi industrială a ţării.

IX. — Fiecare cetăţean e dator în primul rând să muncească (indiferent dacă manual sau intelectual) neîncetat, serios şi

stăruitor pentru vindecarea rănilor trecutului și asigurarea unei stări economice și culturale a poporului românesc. Vom veghea ca activitatea individuală să nu atingă interesele obștești.

X. — Proclamăm îmbogățirea de război și câștigul ilicit: *crimă contra statului*. În consecință vom lupta pentru revizuirea averilor, confiscarea câștigurilor de război și introducerea impozitului progresiv pe averi și venit.

XI. — Considerăm că este o datorie de *onoare națională* reînnoirea controlului gestiunii statului începând din 1914, revizuirea amnestiei și aplicarea de pedepse exemplare celor dovediți de necinste, incurie și incapacitate pentru pregătirea și în cursul războiului.

XII. — Pentru aceste fapte și pentru acele fapte grele în general, cari s'gudue adânc ordinea de stat sau periclitizează interesele generale, socotim că se poate aplica *pedeapsa cu moartea*. E singura pedeapsă potrivită speculanților, profitorilor, traficantilor de permise, delapidatorilor banului public, înșelătorilor, mituito-rilor, mițuitorilor, etc.

XIII. — Ca un principiu de dreptate socială preconizăm participarea obligatorie a muncii la beneficiu.

XIV. — Pentru echilibrarea claselor sociale, vom sprijini în-țărirea micii burghezii românești prin crearea de cooperative, bănci populare, școli, căminuri, atât din partea statului cât și din contribuțiuni benevole.

Pentru propășirea comercianților, meseriașilor și plugarului român, vom mijloci împrumutarea capitalului și încurajarea lor cu premii și ajutoare.

XV. — Vom lupta pentru revizuirea reformei agrare, urmărind retragerea pământului dela împrăștierea jidani, cari-l speculează. La orașe vom lupta pentru împrăștierea funcționarilor, comercianților și meseriașilor români, în imobilele ce vor rămâne libere prin expulzarea jidanilor.

XVI. — Urmărim să dăm posibilitate de manifestare și im-punere pe toate terenurile de activitate, elementului românesc, ajutând pe cei capabili și pricepuți să-și completeze cunoștințele necesare.

În reforma școlară vom stăruii ca partea practică să fie lu-ată mai mult în considerare. Școala e datoare să deschidă ochii tinerimii asupra importanței carierilor practice pentru refacerea țării.

XVII. — Pentru combaterea analfabetismului și pentru îm-prăștirea întinericului ce apasă tot mai adânc asupra satelor, urmărind introducerea *voluntariatului cultural*. Acesta constă dintr'un stagiu de 6—12 luni, ce-l va face fiecare intelectual la sate, de preferință după terminarea studiilor universitare.

În consecință recunoaștem tinerimea studențească, ca un factor cultural de sine stătător, cu drepturi și obligații.

XVIII. — Ne vom ocupa în mod deosebit cu asistența so-

cială cerând reglementarea muncii, interzicerea acesteia pentru copii și mame în timpul alăptatului, protejând familia sănătoasă, luptând cu toată energia contra alcoolismului, tuberculozei, bolilor venerice și încurajând dezvoltarea armonioasă a generațiilor tinere prin ridicarea educației fizice și morale la același nivel cu cea intelectuală. Pretindem întocmirea unei anchete sanitare obligatorii și vom lupta pentru înființarea a cât mai multe ambulatorii policlinice cu tratament și medicamente gratuite precum și clădirea de gospodărie sătești model pentru propagandă.

XIX. — Pentru întărirea și ridicarea bravei noastre armate, pretindem eliminarea politiceii din armată, asigurându-se corpului ofițeresc o educație aleasă și o situație materială onorabilă, iar trupei o cât mai superioară echipare și îngrijire.

Credem că este o necesitate națională excluderea evreilor de la serviciul militar.

XX. — Considerând importanța presei în conducerea opiniei publice, pentru a scoate presa din mâinile jidanilor, vom lupta pentru introducerea unui regim special bazat pe următoarele principii :

- a) Ziarele românești să fie scrise de români,
- b) Străinii să aibă gazete în limba lor,
- c) Să fie oprită orice subvenție financiară sau influență de altă natură a străinilor în presa românească, sub pedeapsa suspendării ziarului și expulzării străinului culpabil.

Pentru aducerea la îndeplinire a acestui program, vom chema la conlucrare toate forțele naționale românești într'o muncă intensă și stăruitoare, garantată prin cinstea personală a tuturor membrilor săi, și jurământul de credință ce-l va depune fiecare membru la intrarea sa.

DE ACELAȘ AUTOR:

O nouă credință: Conservarea națională. — Ediția II
în 5000 exemplare. — Cluj 1924. — Prețul lei 20.

IN PREGĂTIRE urmând să apară în Octombrie 1924

Lista întreprinderilor bancare, comerciale și industriale, jidovești și jidovite, cu „șabăss-goimii“ din consiliile de administrație, ca să se vadă pentru ce atâția „buni români“ nu pot face adevărata politică românească.

Jidanul talmudic de prof. dr. Aug. Rohling. Traducere revăzută, comentată și adnotată după ed. II a traducerii apărută în 1876 la Sibiu.

PENTRU POPOR!!

Cine sunt jidanii și cum să ne scăpăm de ei.

Arătarea pe înțelesul tuturor a pericolului jidovesc, împreună cu scrisori dela țărani în care se dau sfaturi țărănimii.

Alcătuire aurită a lui Samuil Rabbi jidovul, muștrătoare rătăcirii jidovești. Transcriere cu litere din vremea noastră de Ioan Istrate, după traducerea din elinește a logofătului Nicolae, din anul 1836, în zilele Domnului Alexandru Dimitrie Ghica și episcopului Chezarie al Buzăului.

La începutul lunii Octombrie apare revista „Acțiunea Românească“, organul oficial al Acțiunii Românești!

Comenzi sau prenotări se pot face printr-o scrisoare adresată: Ioan Istrate, Calea Regele Ferdinand, 37, Cluj.

CITIȚI!!

Protocoalele Înțelepților Sionului. Trad. I. Moța, Orăștie.

Dreptul Rasei Superioare de Isaac Blümchen, trad. de prof. univ. I. C. Cătuneanu, Cluj.

Jidanii în Comerț de prof. univ. F. Roderich-Stoltheim, trad. dr. S. Julea și I. Măgură — Cluj.

Citiți „Apărarea Națională“ revistă bilunară sub direcțiunea dlui prof. univ. A. C. Cuza — București.

